Utorak, 09.08.2016.g.

Jučer sam bio na misi. I u jednom trenutku, nakon što sam primio

PRESVETU HOSTIJU, ŽIVO TIJELO I KRV NAŠEG PRELJUBLJENOG

GOSPODINA ISUSA KRISTA, ostao sam s Njim u razgovoru.

Često mu ja u tim trenucima samo zahvaljujem. A ponekad mu prinosim

neke ljude i njihove situacije, da ih blagoslovi, da im se smiluje, da im

duše ne propadnu.

I tako mi je u jednom trenutku došla u misli jedna draga sestra u vjeri u

teškim, preteškim trenucima svojeg života. Pa sam molio mojeg

PRELJUBLJENOG GOSPODINA da joj se smiluje i da ju blagoslovi. A

onda mi je odmah u srce došlo da ju On već ljubi, da ju NOSI u tim

njezinim teškim trenucima koje prolazi.

Pa sam rekao našem PRELJUBLJENOM GOSPODINU da je prekrasna

njezina vjera, da bi o tome trebali svi znati kako bi im njezina vjera i

snaga i pouzdanje u NJEGA, da će sve biti dobro pa kako god izgledalo

teško, bila svjetlo i nada u njihovim kušnjama. A ne da o tome nitko neće

saznati, nitko neće saznati kako se On proslavio i kako se proslavlja u

njezinom životu. Jer ta draga žena sve to nosi u sebi kako ne bi bila

sablazan drugima …

A onda mi u misli i srce dođe rečenica od mojeg

PRELJUBLJENOG GOSPODINA: "Ti ćeš to učiniti. Ti budi moja

riječ."

Oblijale su me suze … navirale su mi misli i rečenice … Oko mene su bili

drugi dragi ljudi i jako sam se suzdržavao da ne jecam, da na glas ne

plačem od radosti.

I tako, dok sam se sabrao, spoznao sam da Gospodin želi da ovdje

prepričam kako se Gospodin proslavlja u životu te drage žene, kako Ga

ona proslavlja svojom vjerom i svojim odlukama.

Jer, ona je prva osoba za koju sam se živo uvjerio da ju u ovim trenucima

njezinog života GOSPODIN NOSI. JER INAČE NE BI MOGLA SAMA.

RASPALA BI SE.

Tu dragu osobu rijetko srećem jer nije iz mojeg mjesta. Jednom su nam

se u nekom poslu puti susreli a krunica oko mojeg vrata je ostavila je

neku vezu između nas.

Svakih nekoliko mjeseci bi se negdje u prolazu vidjeli, pozdravili ali bez

nekog kontakta.

Tako je bilo i jednog dana prije nekoliko tjedana. Razmijenili smo

nekoliko riječi, ništa posebno.

No, drugi dan dobijem poruku na mobitel: ***"Dobro jutro Ivane. Vi se***

valjda pojavite u mom životu točno kada treba … ako imate koji

dan malo vremena, rado bi s Vama podijelila neke stvari, mislim

da od Vas mogu dobiti najiskrenije mišljenje …"

Naravno da sam pristao. U sebi sam prebirao što bi to moglo biti što ju

muči. I zaključio da je to sigurno nešto povezano s vjerom, s nekim

kušnjama, jer u tim trenucima svi mi, svatko na drugačiji način, teško

pronalazimo nekoga s kim bi mogli podijeliti svoje kušnje i borbe.

Kad smo se susreli, vidim da nekako posebno sjaji. Lice, oči, smiješak na

ustima … Ni traga nekoj tuzi, sjeti, boli, što bi odavalo neke teške kušnje.

Započeli smo neobavezni razgovor. Pa sam ju ubrzo upitao da što ju

muči. Kad je krenula sa svojom pričom, sve je iz nje bujalo. Nije bilo

srditosti, osuđivanja ali sam se jako morao truditi da povežem sve što mi

je govorila.

Kada se udala, imala je težak život u braku koji je na kraju završio i

rastavom pa je tako ona sa djecom ostala sama. Kroz taj težak bračni

život ponekad je razmišljala i da si oduzme život. Tako je došla i do

Gospodina. Jer, kada si je jednom htjela oduzeti život, On ju je spasio na

čudesan način i od tada je čvrsto odlučila da će se boriti i da više nikad

neće dozvoliti da ju pobijede takve zle misli.

Nakon rastave, mislila je da će njezin život sada postati mirniji. Tako je

sve više razvijala vezu s jednim drugim čovjekom, koji je također iza sebe

imao propali brak. Jest da je to bio život u grijehu, ali drugačije nije

mogla, nije imala snage za samoću, željela je nekog pored sebe.

Nakon nekoliko godina takve veze, odlučila je s tim čovjekom da će

zajedno živjeti. Ona je njega voljela a i on je govorio da nju volio, pa je

sve bilo lijepo i skladno. No, ona je ponekad osjetila neki nemir kod

njega. Kada ga je upitala da li ima kakvih problema, on joj je uvijek

govorio da nema a ona je njegov nemir pripisivala nekim drugim

problemima iz njegovog života za koje je znala.

Kroz sve to, jednog dana utvrdila je da je i trudna s tim čovjekom. Bila je

radosna. Imala je osjećaj da se sada sve poklopilo i da će sve biti dobro.

No, ono što ju je čekalo, nije mogla sanjati ni u najtežim snovima.

Igrom slučaja, kako je već i prije osjetila neke sumnje, čula ga je kako je

razgovarao na mobitel s nekom drugom ženom. Kada ga je upitala o

čemu se radi, on je rekao da nije ništa. Ta sumnja joj nije dala mira pa

mu je, prvi put od kada su bili u vezi, išla pogledati mobitel. I vidjela da

je u pitanju neka žena koja ga je često zvala i s kojom je razmijenio više

poruka. Ponovno ga je upitala o čemu se radi a on je rekao da to nije

ništa i da je to povezano s njegovim poslom. Nije mu odmah povjerovala

jer ju je to jako mučilo. A htjela se i riješi te sumnje jer je bila trudna i

nije htjela da ju to muči.

Tako je, bez da je rekla njemu, otišla jednog dana tamo gdje on radi te je

upitala za tu ženu. I stvarno je ta žena tamo radila ali je preko telefona

rekla portiru da ona s njom nema ništa i da ne želi s njom razgovarati. To

ju je nekako malo primirilo, ali sumnja je ostala. Ništa o tome nije rekla

čovjeku s kojim je imala vezu. No, kada je drugi dan taj njezin čovjek

došao s posla, odmah ju je napao da zašto je išla tamo na posao

maltretirala tu ženu, da je ona radi toga doma imala problema, da ju je

njezin muž napao i maltretirao radi toga, itd.

Ona mu je povjerovala i bilo joj krivo što je tako učinila i što sada ona

žena ima problema. Nekako je htjela to izgladiti i odlučila je otići k toj

ženi doma i ispričati se i njoj i njezinom mužu i zamoliti ih da joj oproste,

da je ona sve to krivo shvatila.

O, KAKO JE BILO ČISTO I NAIVNO NJEZINO SRCE!

Kada je došla k toj kući, zatekla je doma samo majku od te žene. Kada je

ona čula o čemu se radi, pozvala ju je na stranu i ispričala joj istinu koja

ju je skoro dotukla.

MISLIM DA JU JE U TIM TRENUCIMA GOSPODIN ISUS, UZ

POMOĆ NJEGOVE PRESVETE MAJČICE, UZEO NA RUKE I DALJE

NOSIO U NJEZINOM ŽIVOTU …

Jer, sve je bilo istina. Ta žena joj je rekla da je sve to istina, da doma

imaju puno problema radi toga, da i njezin zet o svemu tome zna ali da si

jednostavno nitko ne može pomoći jer njezina kćer ne želi o tome ništa

čuti. A za njezino dijete koje je tek počela nositi u utrobi, da neka ga se

riješi. NEKA GA SE RIJEŠI … O, Bože moj preljubljeni!

Tada je dogovorila i s tom ženom da se nađe i s njezinom kćerkom. I

našle su se u jednom kafiću. I onda joj je ona ispričala da se s njezinim

čovjekom nalazi već 7 godina, da se viđaju, da se vole, da je i ona s njim

imala dijete ali je pobacila, da bi to i ona trebala. Da bi taj čovjek

ponekad najprije bio s njom, imao seksualne odnose s njom, a onda je

išao k njoj. I još mnogo vulgarnih riječi i situacija, za koje si je poslije

mislila, i čudila, kako ih je ta žena mogla izgovoriti.

IMALA JE SUSRET SA NEKIM OD ZLIH DEMONA KOJI JE U TOM

TRENUTKU OPSJEO TU ŽENU I ŽELIO POVRIJEDITI NJU I

DIJETE KOJE JE NOSILA.

JER, SVI TI LJUDI SU SVOJIM ŽIVOTOM U GRIJEHU OMOGUĆILI

NJEGOVO DJELOVANJE U NJIHOVIM ŽIVOTIMA.

Nakon toga razgovora bilo joj je teško i rekla mi je da joj nije jasno kako

se onda nije raspala.

Ja sam joj se tada nasmiješio i rekao, tako sam osjetio, DA JU JE

TADA GOSPODIN NOSIO, DA JU I SADA NOSI JER SU TI

TRENUCI KADA MI NE MOŽEMO NOSITI NAŠE KUŠNJE I

PROBLEME PA NAS JEDAN DIO PUTA PONESE I ON.

JER, TAKO NAM JE OBEĆAO, DA NAM NEĆE DATI VIŠE KUŠNJI

NEGO ŠTO ĆEMO IH MOĆI NOSITI.

Poslije je sjela i s tim svojim čovjekom. On se pred njom raspao, počeo

plakati. Sve joj je priznao i rekao da puno toga nije istina što joj je ta

žena ispričala, da ona njega godinama opsjeda i napastuje, da su tek

nekoliko puta imali odnose, itd.

Rekao je da on nju samo voli, posebno sada kada nosi njihovo dijete, da

već neko vrijeme s tom ženom nema ništa ali da ga ona stalno naziva, itd.

Ona mu je rekla da je sada skroz zbunjena, povrijeđena. Onda je on

uvrijeđeno otišao i rekao joj da sada to njezino dijete neće imati oca. To

ju je posebno pogodilo.

No, nazvao ju je kroz nekoliko tjedana i upitao da li bi ona s njim išla u

Međugorje. Kako ju je GOSPODIN ISUS NOSIO, ona prema njemu nije

imala neku mržnju niti teško osuđivanje. A žudjela je za Međugorjem,

htjela je sve to što joj se dogodilo predati Nebeskoj Majčici, da joj ona

pomogne u svemu. Bila je nekoliko puta u Međugorju a sada je baš imala

potrebu i neki poziv da tamo ode. Osjećala je neke nemire i pritisak od

svega što joj se dogodilo. Nije baš ni zdravstveno bila u najboljoj situaciji

jer je malo krvarila i doktorica joj je rekla da bi trebala malo mirovati. No,

nju je nešto vuklo da ide. NEBESKA MAJČICA JU JE ZVALA …

Tako je i pristala te je s njim otišla u Međugorje …

(…zasuzile su mi se oči jer jednostavno ne znam tko bi to od

nas ljudi mogao učiniti s osobom koja bi nas tako povrijedila,

ako ne bi imali GOSPODINA ISUSA I NJEGOVU PRESVETU

MAJČICU U SRCU ...)

Tamo u Međugorju se puno molila Nebeskoj Majčici, njezinom Sinu,

tražila pomoć, zagovor. Bez problema je išla i na BRDO UKAZANJA. Kada

se jednom tako molila tamo u crkvi, kraj nje je bio i taj njezin čovjek. I

odjednom počeo plakati, jecati. I to je trajalo, nije se mogao suspregnuti

ni stati.

Ja vjerujem, i ja sam to prošao, kada je tom čovjeku GOSPODIN

"otvorio" oči i kada je sve to vidio, kako ta žena koju je varao i lagao s

drugom, koja je pristala da nakon svega toga dođe s njim tu u

Međugorje, koja ga ne psuje, koja mu ne prijeti, koja ga ne vrijeđa, koja

nosi njegovo dijete, kleči tu kraj njega i moli se GOSPODINU BOGU I

PRESVETOJ DJEVICI MARIJI za sve njih, da je morao "puknuti". I

vjerujem da nakon toga on više nikad neće biti drugi čovjek.

Kako je to njegovo jecanje trajalo i trajalo, prišao im je i jedan svećenik

te ga je upitao da li ima kakvih problema. Onda mu je on kroz suze

ukratko ispričao koliko je on povrijedio tu ženu koja kleči kraj njega. I

kako mu je toliko teško radi toga.

Svećenik ga je blagoslovio i rekao da će sve biti u redu. A onda je

blagoslovi i nju i posebno to njezino dijete u utrobi čineći nad njezinim

trbuhom križ.

Rekla mi je da su od tog trenutka, kada je blagoslovio to dijete u utrobi i

načinio križ na njenom trbuhu, nestali njezini nemiri, pritisci i odjednom

je osjetila duboki mir i radost da će sve biti dobro.

Poslije, kada se molila vani, pred crkvom, pred kipom Djevice Marije,

kako ga mi od milja zovemo POZDRAVNOM MAJČICOM, jer su tu

uvijek naše prve i zadnje molitve u Međugorju, rekla je da su joj u misli

došle riječi da će sve biti dobro, da nosi djevojčicu i da joj treba dati ime

Marija. Sve ju je to zbunilo, nije bila pripremna na to, nije znala da li su

to sada bile njezine želje ili joj je stvarno to govorila PRESVETA

NEBESKA MAJČICA. Suze su joj navrle na oči i spremila je to u svoje

srce. Jer ona još nije znala da li nosi muško ili žensko dijete, tek je trebala

za dva tjedna ići na takav pregled.

Vratili su se iz Međugorja i ona je nakon dva tjedna išla na ultrazvuk gdje

su joj rekli da nosi djevojčicu. Rekla mi je … ***idu mi suze radi SLAVE***

BOŽJE … da se ona, kad je to čula, počela radosno na glas smijati. Svi

su je pogledali jer je taj njezin smijeh bio jako glasan i radostan. Nije

ništa objašnjavala jer joj mnogi ne bi povjerovali nego se prestala na glas

smijati. No, rekla je da se toliko smijala u sebi. Da su se u tišini, i njezino

srce, i duša, i tijelo, nastavili radosno smijati i slaviti Gospodina Boga.

Ponovno je bila sigurna da će sve biti u redu.

I još mi je nešto od te njezine priče ostalo u srcu. Kada je saznala da ju

taj čovjek vara, kada joj se srušio svijet, kada su joj svi govorili da neka

pobaci to dijete, ona ga je odlučila zadržati. To je njezino dijete i ona će

mu biti najbolja majka. Ali je ipak pitala i svoju djecu što oni misle.

… plačem …

Rekla su joj njezina djeca, koja su s njom svašta prošla prije toga, i svađe

roditelja, i rastavu, i sada teške trenutke koje prolazi njihova majka, da

neka ga samo rodi, da žele imati brata ili sestru i da će joj oni u svemu

pomoći. **Mali anđeli … već su sada spasili jedan život.** Jer mi je ona

rekla da bi, da su joj njezina djeca rekla da ne žele to dijete, imala velikih

kušnji što učiniti pa bi možda i "pala" i pobacila.

No, Gospodin ju je nosio i sve je išlo svojim dobrim tijekom, samo je

svatko trebao učiniti svoje.

Tome čovjeku je rekla da ga sada niti mrzi niti voli, da neka joj sada

dadne malo mira da se sredi pa će onda, kroz neko vrijeme, vidjeti gdje

su oni sa svojom vezom.

Rekla mi je da ga ne osuđuje niti mrzi. Tako je kako je, i svatko ima svoje

padove i kušnje.

Kroz sve to vrijeme kada smo razgovarali, ona se puno puta nasmijala,

oči su joj bile mirne i spokojne, i u nijednom trenutku nisam kod nje

osjetio neki nemir, srditost, osuđivanje.

Sva je nekako sjajila. GOSPODIN ISUS JU JE NOSIO.

Prvi puta u životu razgovarao sam s nekim za koga sam osjetio DA GA

GOSPODIN ISUS NOSI JER ON SAM NE BI MOGAO NOSITI

KUŠNJE ŽIVOTA KOJE SU MU DOŠLE.

Rekao dam toj dragoj ženi da ju Gospodin sada nosi mada ona toga sada

nije svjesna. Da bez mržnje, osuđivanja, živčanosti, možda i živčanog

sloma sama kroz sve to ne bi mogla proći. Možda je to i radi Marije koju

nosi u trbuhu. Ne znam, ali će možda ona to dobiti jednom za spoznati.

Uglavnom, u nekom trenutku, mora biti spremna da će ju Gospodin

ponovno spustiti na zemlju da sam hoda, da sama nosi svoje kušnje i

probleme. Ali da će i tada biti za to spremna i dovoljno snažna i

postojana. A sada se neka samo učvršćuje u molitvi i vjeri da bude za to

spremna.

Još sam joj prenio neke svoje osjećaje o tome što mi je ispričala onako

kako sam osjetio tokom razgovora. Jer nas ponekad Gospodin pošalje

jedne k drugima kako bi si pomagali u teškim kušnjama koje nam dođu u

živote. Tako je sada i mene iskoristio. A zapravo me prekrasno duhovno

nahranio.

Evo, Gospodin želi da si iz ovog malog svjedočanstva svi mi uzmemo ono

što nama treba u kušnjama koje prolazimo.

Molimo jedni za druge. Ja sam tu dragu ženu i sve oko nje nosio 2.8. na

Visovac i tamo se molio za nju Gospi od anđela i njezinom Sinu. I opet

dobio prekrasne spoznaje o tome da je ta žena i njezino dijete u posebnoj

duhovnoj zaštiti Nebeske Majčice i njezinog Sina. Pa sam joj o tome

napisao i poruku podrške na mobitel:

''BTB i pozdrav draga sestro u vjeri.

Moram ovo s tobom podijeliti … Bio sam prekjučer na Visovcu,

na Krki. Bio je blagdan Gospe od anđela i u tom samostanu je

veliko proštenje za cijeli kraj. I tamo sam se Isusu i posebno

Mariji molio za tebe i tvoju Mariju u trbuhu.

Tako sam plakao, takvu sa milost osjetio da si u velikoj Božjoj

zaštiti a posebno u zaštiti naše Presvete nebeske Majčice …

Mir i dobro."

Ona mi je odgovorila:

"Ivane, hvala Vam na molitvi. Nakon razgovora ja imam još

veći mir i jednostavno sam sve prepustila u ruke vremenu.

Osobito molim više za one kojima je potrebno.

Baš sam rekla da ne može meni nitko željeti toliko zla koliko ja

mogu njima željeti dobro u životu …

Mir Vama i obitelji i veliko hvala."

Ja sam joj samo uzvratio: ***''Bogu hvala, draga sestro, Bogu hvala."***

Evo, tako se Gospodin proslavlja u našim životima. I nosi nas kada nam

je preteško. Vjerojatno smo svi mi u vjeri ponekad imali osjećaj da nas

je NETKO "prenio" preko nekih teških trenutaka u našim životima.

GOSPODIN ISUS JE TO BIO …

I on želi da budemo kao i ta draga sestra u vjeri.

DA NAMA NITKO NE MOŽE ŽELJETI TOLIKO

ZLA KOLIKO MI MOŽEMO DRUGIMA

ŽELJETI DOBRA U ŽIVOTU.

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE

MOJE.

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN,

BLAGOSLOVLJEN, SVET I PRESVET I

SVA VLAST MU U SVE VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA

DJEVICE I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE

TROJEDINOG GOSPODINA BOGA I

NJEGOVU SVETU BOŽJU.